

Sygn. akt II K 150/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamil Worsztynowicz

Protokolant: asystent sędziego Karolina Mądra

przy udziale prokuratora Doroty Pietras-Salitra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17.02., 24.04. i 19.06.2015 r.

sprawy

M. P., s. L. i S. zd. Ś., ur. (...) w S., nie karanego

oskarżonego o to, że:

w okresie od stycznia 2009 r. do 24 sierpnia 2010 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, doprowadził J. L. (1) właściciela PHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.882,80 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zapłaty wymaganej kwoty za wykonanie zamówienia prefabrykatów stalowych konstrukcji nośnej osłon elewacyjnych stanowiących elementy budowy ścian (...), czym działał na szkodę PHU (...) z siedzibą w G.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. oskarżonego M. P. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego M. P. kwotę 768 (siedemset sześćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów obrony;

III. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 150/14

UZASADNIENIE

W 2008 r. (...) spółka z o.o., której prezesem zarządu jest oskarżony M. P. wykonywała prace przy budowie komina scenicznego (...)

w S.. W związku z tym (...) z.o.o. poszukiwała podwykonawców na wykonanie prac ślusarskich metalowych elementów obudowy komina scenicznego.

W sierpniu 2008 r. M. P. nawiązał kontakt ze S. J., który był zainteresowany zleceniem wykonania prac ślusarskich przedsiębiorstwu pracującym przy budowie (...).

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 246 – 247

- zeznania świadka S. J. k. 29 – 31, 248v – 250

Oskarżony M. P. spotkał się ze S. J. w G.

na ul. (...). Pod tym adresem działalność gospodarczą do 31 grudnia 2004 r. prowadził S. J. zajmując się m.in. wykonywaniem elementów stalowych.

Od 14 lipca 2006 r. działalność zaczął tam prowadzić zięć S. J., J. L. (1) pod nazwą PHU (...). Oskarżony przybył do G. wraz z N. S. celem sprawdzenia w jakich warunkach podwykonawca wykonuje działalność. Wymienieni spotkali się na terenie hali produkcyjnej ze S. J.. M. P. zlecił wówczas S. J. wykonanie prac ślusarskich dotyczących elementów stalowych, które następnie zostały przeznaczone na budowę (...). W związku z tym w okresie do października 2009 r. na teren zakładu przy ul. (...) w G. sukcesywnie były dostarczane stalowe elementy celem cięcia, montażu i wykonania innych prac ślusarskich. Elementy te były przywożone do G. transportem (...) spółki z o.o. i były przyjmowane na terenie przedsiębiorstwa w G. kilka razy przez S. J., a dwukrotnie przez J. L. (1). Jedno ze zleceń odbioru elementów stalowych z dnia 19 września 2008 r. zostało opieczętowane pieczęcią Zakładu (...) i podpisane przez S. J.. Prace dotyczące stalowych elementów przekazanych przez (...) spółkę z o.o. zostały wykonane i odebrane. Na terenie zakładu przy ul. (...) w G. działalność gospodarczą prowadził formalnie J. L. (1), ale S. J., który działalność tam prowadził wcześniej, faktycznie nadal pomagał J. L. (1) w prowadzeniu przedsiębiorstwa i w szczególności zajmował się wszystkimi kwestiami organizacyjnymi.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 246 – 247

- częściowo zeznania świadka S. J. k. 29 – 31, 248v – 250

- zeznania świadka J. L. (1) k. 31, 134 – 135, 247v – 248

- zeznania świadka N. S. k. 297v – 298

- wydanie zewnętrzne WZ k. 114,

- wypis z ewidencji działalności gospodarczej k. 112 – 113,

- wypis z rejestru Regon k. 116

W czasie wykonywania usługi przez S. J. na rzecz (...) Spółki z o.o., S. J. działający pod firmą (...) zlecił w dniu 31 października 2008 r. (...) spółce z o.o. wykonanie usługi palenia blach za kwotę 3.970 zł oraz transportu materiałów za kwotę 180 zł. W związku z powyższym zleceniem została wystawiona faktura VAT z dnia 12 listopada 2008 r., której S. J. nie zapłacił, a (...) Spółka z o.o. otrzymała prawomocny nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy S. – C. wS. w dniu 12 sierpnia 2009 r. Należność ta została wyegzekwowana w drodze egzekucji komorniczej.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 246 – 247

- zeznania świadka S. J. k. 29 – 31, 248v – 250

- zlecenie k. 103,

- faktura VAT k. 104,

- wezwania do zapłaty, pozew i nakaz zapłaty k. 105 – 110.

Po wykonaniu prac na rzecz (...) Spółka z o.o. ani S. J., ani też J. L. (1) nie wystawili faktury VAT i nie wzywali (...) spółka z o.o. do zapłaty za wykonane prace. Dopiero w dniu 24 sierpnia 2010 r. została wystawiona faktura VAT przez PHU (...) za wykonanie elementów stalowych do budowy (...) na kwotę 11.882,80 zł. Faktura nie została przyjęta przez (...) spółka z o.o. i odesłana z informacją, że (...) spółka z o.o. nie współpracowała z PHU (...) i nie zlecała tej firmie żadnych prac.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 246 – 247
- zeznania świadka D. k. 137, 297v
- faktura VAT k. 9,
- pismo k. 8

Oskarżony M. P. jest żonaty, ma troje dzieci, z zawodu jest technikiem – mechanikiem. Prowadzi działalność gospodarczą, zajmuje stanowisko prezesa zarządu (...) spółka z o.o. Oskarżony nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie, nie był też karany sądownie.

Dowody:

- dane osobopoznawcze k. 88
- informacja z K. k. 229

Oskarżony M. P. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

W postępowaniu sądowym oskarżony również nie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił, że zawarł umowę z PHU (...) na cięcie blach. Spotkał się ze S. J. w G. na terenie przedsiębiorstwa. Nie spotkał się natomiast nigdy z J. L. (1). Materiał do tych prac został dostarczony do G.. Wykonane elementy miały niedociągnięcia i wady i były zwracane S. J. do poprawy. W międzyczasie T. S. J. zlecił oskarżonemu wykonanie usługi palenia elementów stalowych, która to usługa została wykonana, przyjęta też została faktura za tą usługę. Faktura nie została zapłacona, sprawa została skierowana do sądu, a egzekucją należności zajął się komornik. S. J. kontaktował się wówczas z nim, informując że ma zajęcie komornicze. Następnie w 2010 albo w 2011 roku do spółki została przysłana faktura wystawiona przez C. J. L. (1), ale w związku z tym, że firma ta nie była mu znana, kazał fakturę odesłać. Ze strony firmy (...) nie było żadnej reakcji na odesłanie faktury. Nie pamięta też czy ktoś kiedykolwiek kontaktował się z nim odnośnie płatności tej należności. Od 2004 r. (...) Spółka z o.o. trzykrotnie zmieniała siedzibę, raz z ul. (...) na ul. (...), a następnie z ul. (...) na ul. (...). W. wraz z biurem przy ul. (...) X. Od 2004 r. nie zmieniały się telefony do pracowników jak również telefony stacjonarne do spółki.

- wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 246 – 247

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu nie zostało zebranych w sprawie materiałem dowodowym wykazane.

W pierwszej kolejności podkreślić trzeba, że przypisanie sprawstwa i winy oskarżonemu M. P. byłoby możliwe tylko wtedy, gdyby zebrane dowody pozwoliły na jednoznaczne wykazanie, że jego zachowanie było ukierunkowane na cel jakim było wprowadzenie w błąd i osiągnięcie w ten sposób korzyści majątkowej dla siebie albo dla kogoś innego. W

rozważanej sprawie działanie oskarżonego miało polegać na wprowadzeniu w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z zapłaty za wykonane usługi dotyczące obróbki materiałów stalowych.

Aby możliwe było przypisanie sprawcy przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to że doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Jeżeli zaś przestępstwo miałoby polegać na niewywiązaniu się z postanowień zawartej umowy, w tym co do zapłaty za jej wykonanie, sprawca musi chcieć dokonania tego przestępstwa i mieć zamiar realizacji jego znamion już w momencie zawarcia umowy.

Tymczasem mając na uwadze wyjaśnienia oskarżonego M. P. oraz zeznania świadków J. L. (1) i S. J., a także dowody z dokumentów w postaci dokumentów zastępczych wydania i przyjęcia materiałów stalowych, faktury VAT z dnia 28.10.2010 r., a także zlecenia od S. J. dla (...) spółka z o.o., nie sposób w niniejszej sprawie wyprowadzić wniosku, że oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286§1 k.k.

W rozważanej sprawie zebrany materiał pozwalał bowiem jedynie ustalić, że (...) spółka z o.o. korzystała z usług (...), jako podwykonawców w zakresie obróbki elementów stalowych, które następnie zostały przez (...) spółkę z o.o. wykorzystane przy budowie (...) w S.. Materiał w postaci stalowych elementów został dostarczony przez (...) spółkę z o.o. do G. na ul. (...), a usługi ślusarskie zostały wykonane w drugiej połowie 2008 r. (...) spółka z o.o. nie była wzywana do zapłaty wynagrodzenia za wykonaną usługę ani przez S. J. ani też przez J. L. (1). Stosowna faktura VAT została wystawiona przez J. L. (1) dopiero w dniu 24.08.2010 r. jako działającego pod firmą (...).

Z tak dokonanych ustaleń nie wynika, aby M. P. obejmował swoją świadomością doprowadzenie kogokolwiek do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zapłaty należności wynikającej ze zleconej przez (...) spółkę z o.o. usługi.

Przede wszystkim należy wskazać, że nie jest tak jak przyjęto w akcie oskarżenia, że (...) spółka z o.o. zawarła umowę ze wskazanym w akcie oskarżenia jako pokrzywdzony J. L. (1). Wymieniony bowiem jak wynika z materiałów sprawy prowadził wprawdzie działalność gospodarczą od 1 sierpnia 2006 r. (k. 116) w zakresie produkcji metalowych elementów stolarki budowlanej, a miejscem wykonywania tej działalności jak wynika z zeznań J. L. (1) był zakład na ul. (...), ale jednocześnie w tym samym miejscu działalność gospodarczą o takim samym profilu prowadził wcześniej S. J. i w czasie wykonywania usługi dla spółki (...) posługiwał się nadal danymi prowadzonego przez siebie w przeszłości przedsiębiorstwa. Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy S. J. posługiwał się w kontaktach gospodarczych z oskarżonym pieczętką przedsiębiorstwa (...) w ramach którego prowadził działalność gospodarczą do dnia 31 grudnia 2004 r. (k. 112 – 113). Ewidentnym dowodem tego jest, że opieczętował on pieczętką T. przyjęcie stalowych elementów przeznaczonych do obróbki, a ponadto posługując się nazwą tego przedsiębiorstwa zlecił wykonanie usług cięcia blach dla (...) spółki z o.o. (k.103).

Mając powyższe na uwadze sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, że nie zawierał on z J. L. (1) umowy zlecenia w zakresie obróbki elementów stalowych, a umowę taką zawarł ze S. J. i przedsiębiorstwem (...). Omawiana okoliczność faktyczna w sposób jednoznaczny wynika bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Wyjaśnienia oskarżonego w rozważanym tutaj zakresie jawią się przy tym jako konsekwentne i spójne.

Należy zaznaczyć, że oskarżony M. P. przyznał, że zawierał umowę na realizację prac polegających na obróbce dostarczonych do G. stalowych blach, nie negował też faktu wykonania dla niego takiej usługi jak również braku dokonania za nią zapłaty. Jednocześnie jednak oskarżony utrzymywał, że umowę tą zawarł z przedsiębiorstwem (...) i nie znał przedsiębiorstwa o nazwie C., dlatego fakturę VAT wystawioną przez to przedsiębiorstwo i (...) nie przyjął.

W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym sprawy, w tym w złożonych do akt dokumentach. Należy bowiem wskazać, że istotnie materiały zakupione przez (...) Spółkę z o.o. zostały dostarczone do G. na miejsce wykonania usługi w zakresie prac ślusarskich i odebrane przez S. J., dokument został zaś jak już wspomniano opieczętowany pieczęcią przedsiębiorstwa (...)

i podpisany przez S. J. (k. 114). Ponadto na innych dokumentach również podpisywał się S. J. jako wydający lub przyjmujący materiały (k.20,21,22,24,26). Jedynie na dwóch tego rodzaju dokumentach jako osoba wydająca lub przyjmująca dokumenty podpisał się J. L. (1) (k.23,25), ale tego rodzaju okoliczność nie dziwi, ponieważ J. L. (1) rzeczywiście w czasie, gdy wykonywana była usługa na rzecz (...) spółka z o.o. prowadził działalność gospodarczą przy ul. (...)

w G. i nie ulega też wątpliwości, że współpracował w tym czasie ze swoim teściem S. J.. Okoliczność ta żadną miarą nie przesądza jednak o niewiarygodności wyjaśnień oskarżonego. Faktem bowiem jest, że w chwili zawierania umowy oskarżony był przeświadczony, że wykonaniem na jego zlecenie usług w zakresie prac ślusarskich zajmie się przedsiębiorstwo (...), a nie J. L. (1) i nie sposób czynić oskarżonemu zarzutu, że nie był on zorientowany, że S. J. faktycznie nie wykonuje działalności gospodarczej pod nazwą T., skoro posługiwał się on pieczętką wymienionego przedsiębiorstwa i w jego imieniu w dniu 31 października 2008 r. zlecił pracę dla spółki (...) w postaci palenia blach. Dlatego, nie sposób czynić oskarżonemu zarzutu, że nie dokonał zapłaty dla przedsiębiorstwa, którego danych nie znał. Nie sposób zatem uznać, aby oskarżony miał świadomość i zamiar oszukania kogokolwiek.

Oceniając zatem całościowo kwestię zlecenia wykonania prac ślusarskich przez (...) spółkę z o.o., uznać należało, że nie jest prawidłowe założenie aktu oskarżenia, że osobą, która według treści zarzucanego oskarżonemu czynu miała być wprowadzona w błąd, miał być J. L. (1) i przedsiębiorstwo (...), a tym samym, że odmowa dokonania zapłaty ze strony (...) spółki z o.o. pismem z dnia 27.08.2010 r. na skutek dostarczonej do spółki faktury miało potwierdzać, że oskarżonemu jako prezesowi (...) spółki z o.o. miał towarzyszyć od samego początku, a zatem od dnia zawarcia umowy zamiar nie uiszczenia należności z tytułu wykonanej na rzecz (...) spółki z o.o. usługi w zakresie prac ślusarskich.

Nie sposób zatem przyjąć założenia, że to J. L. (1) podjął współpracę

z M. P., na co zresztą zdają się także wskazywać zeznania zarówno J. L. (1) jak i S. J.. Z zeznań tych świadków wynika bowiem,

że wszelkie ustalenia ustnie z M. P. prowadził S. J., którego rolą było poszukiwanie przedsiębiorstwa na rzecz którego mógłby wykonać usługę z zakresu prac ślusarskich. S. J. i J. L. (1) wprawdzie wskazywali, że J. L. (1) potwierdził M. P. fakt zawarcia z nim umowy na wykonanie prac ślusarskich i miało mieć to miejsce w G. przy ul. (...), gdzie M. P. przybył celem obejrzenia zakładu któremu miał zlecić wykonanie usług ślusarskich, ale poza zeznaniami w tym zakresie J. L. (1) i S. J. nie ma żadnych innych dowodów na to, że J. L. (1) prowadził jakiegokolwiek rozmowy z M. P. i tym samym (...) spółka z o.o. powinna zapłacić należność J. L. (1). Twierdzenia wskazanych świadków nie zostały w tym zakresie w sposób jednoznaczny potwierdzone. Wręcz przeciwnie, z przedłożonych dokumentów, w tym zlecenia z dnia 31.10.2008 r. wystawionego przez przedsiębiorstwo (...) oraz dokumentów dotyczących odbioru i wydania elementów stalowych wynika, że J. L. (1) nigdy oficjalnie nie występował w roli przyjmującego zlecenie wykonania prac ślusarskich na rzecz (...) spółki z o.o. Gdy zaś to się powiąże z konsekwentną relacją oskarżonego wspartą zeznaniami N. S., który będąc obecnym na spotkaniu w G., pamiętał że po zakładzie oprowadzał jego i oskarżonego tylko jeden starszy mężczyzna, któremu to opisowi odpowiada S. J., to należało uznać, iż nie jest prawdą, że (...) Spółka z o.o. korzystała z usług (...), a tym samym odmowa zapłaty wynagrodzenia z tytułu przysłanej i to po bez mała dwóch latach faktury miałyby wskazywać na zamiar dokonania przestępstwa oszustwa.

W zakresie dotyczącym wykonania umowy, faktu wykonania na zlecenie spółki kierowanej przez oskarżonego prac ślusarskich, dostarczenia elementów do dokonania tych prac i odbioru wykonanych elementów Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków S. J. i J. L. (2), gdyż w tym zakresie znajdują one potwierdzenia chociażby w zgromadzonych dokumentach, a także oskarżony okoliczności tych nie kwestionował.

Przechodząc dalej należy stwierdzić, że okolicznością bezsporną jest także brak zapłaty przez (...) spółkę z o.o. za wykonane usługi, ale należy wskazać, że sam brak zapłaty nie świadczy jeszcze o tym, że doszło do popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Wprawdzie nie jest kwestionowanym, że (...) spółka z o.o. zleciła wykonanie S. J. prac ślusarskich i po jej stronie istnieje zobowiązanie do zapłaty określonej sumy pieniężnej, ale należy też zaakcentować, że ani S. J. ani nawet J. L. (1) nigdy oficjalnie nie wzywali oskarżonego do zapłaty, brak jest też dowodów na to, aby wystawili tuż po wykonaniu usługi fakturę VAT, co w warunkach współpracy podmiotów gospodarczych jawi się jako

warunek oczywisty działania w kierunku uzyskania zapłaty za wykonaną usługę. Nie sposób zatem uznać, że oskarżony nie dokonując zapłaty za wykonaną usługę działał jednocześnie w zamiarze uzyskania korzyści majątkowej i to do tego w zamiarze kierunkowym.

Zresztą zamiar niezapłacenia za wykonaną usługę, aby mógł być potraktowany jako element przestępstwa oszustwa musi istnieć już w chwili zawarcia umowy, ale omawiane tutaj okoliczności żadną miarą nie dowodzą tego, aby brak zapłaty po stronie (...) spółki z o.o. był efektem wprowadzenia w błąd kogokolwiek przez M. P. już w momencie zawierania umowy dotyczącej prac ślusarskich.

Należy bowiem też w tym miejscu zaakcentować, że wykonane prace ślusarskie były dla (...) Spółki z o.o. elementem większego zlecenia, które ta spółka wykonywała dla podmiotu realizującego budowę (...) w S.. Jak wynika ze zgodnych w tym zakresie wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków S. J. i J. L. (1) oraz zgromadzonych dokumentów, krótko po dokonanych uzgodnieniach dotyczących terminu i warunków wykonania zobowiązania polegającego na wykonaniu prac z zakresu obróbki elementów stalowych, elementy te zostały dostarczone do G. na ul. (...) w ramach transportu wykonanego na koszt (...) spółka z o.o., a następnie gotowe już elementy zostały odebrane przez (...) spółka z o.o., co świadczy w sposób oczywisty o normalnym przebiegu wykonywania zawartej umowy i żadne okoliczności absolutnie nie wskazują, aby po stronie oskarżonego istniał już wtedy w czasie zawarcia umowy zamiar nie wywiązania się z dokonania zapłaty za wykonane prace.

W sprawie nie zostało też niczym potwierdzone, że S. J. po wykonaniu prac ślusarskich z wystawioną fakturą VAT poszukiwał kontaktu z oskarżonym i nie był w stanie ani ustalić siedziby spółki (...), która zdaniem S. J. na początku 2009 r. nie miała już siedziby przy ul. (...) w S., ani też uzyskać kontaktu z przedstawicielami spółki. W ocenie Sądu zeznania S. J. i J. L. (1), w zakresie tego, że oskarżony podjął działania zmierzające do uniknięcia zapłaty za wykonane usługi nie są wiarygodne. Z akt sprawy wynika wprawdzie, że spółka (...) zmieniała siedzibę w 2009 r., ale przede wszystkim okoliczność ta była zgłaszana w rejestrze przedsiębiorców (k. 37 – 44) oraz w Urzędzie Skarbowym (k.259). Ponadto spółka posiadała adres strony internetowej, gdzie były podane dane spółki i numery kontaktowe nie tylko do oskarżonego, ale też pracowników spółki. Tego rodzaju telefony kontaktowe z pewnością posiadał też S. J., skoro współpracował przez pewien czas z (...) spółka z o.o. nie tylko w ramach wykonania usługi dla niej, ale także zlecał spółce wykonanie usług dla niego. Ponadto S. J. wskazując, że nie mógł znaleźć siedziby (...) spółki z o.o. podawał, że o siedzibie dowiedział się dopiero od innych osób, ale jednocześnie nie potrafił wskazać danych tych osób, ani żadnych okoliczności, które potwierdzałyby fakt, że adres spółki był trudny do ustalenia, a działania oskarżonego wskazywały na unikanie wierzycieli. Zeznania S. J. i J. L. (1) należy przy tym w tym zakresie oceniać niezwykle ostrożnie, gdyż są oni niewątpliwie zainteresowani rozstrzygnięciem sprawy w kierunku niekorzystnym dla oskarżonego, a tym samym wobec braku jakiegokolwiek potwierdzenia w materiałach sprawy, że oskarżony starał się unikać S. J., nie sposób przyjąć, że tego rodzaju fakt miał miejsce. Przeciwnie, w tym okresie gdy S. J. miał poszukiwać bezskutecznie siedziby spółki (...), spółka wystąpiła przeciwko niemu na drogę sądową za brak zapłaty za prace zlecone spółce przez S. J.. Dlatego nie sposób uznać, aby oskarżony ukrywał się celem uniknięcia kontaktu i uniemożliwienia dochodzenia zapłaty.

Reasumując, Sąd biorąc pod uwagę charakter działalności gospodarczej, którą prowadzi oskarżony M. P., jak również okoliczności zdarzenia, w szczególności brak sprzeczności jego relacji z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, przyjął iż jego wyjaśnienia są wiarygodne. Brak było przesłanek do uznania za udowodnioną tezę, iż miał on wolę i zamiar popełnienia przestępstwa.

Zeznania pozostałych w sprawie świadków nie zawierały informacji, które pozwoliły poczynić konkretne ustalenia w zakresie sprawstwa oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu przestępstwa. Przesłuchani w sprawie pracownicy spółki (...) potwierdzali fakt przywożenia i odbierania elementów stalowych z G., które to okoliczności nie były kwestionowane i zostały potwierdzone przez dokumenty. Z kolei świadek A. D. potwierdziła jedynie fakt odesłania faktury wystawionej przez C. J. L. (1), ale świadek nie pamiętała okoliczności odesłania tej faktury. Z kolei świadek J. J. potwierdzała okoliczności podawane przez S. J.

w zakresie poszukiwania siedziby spółki (...), ale okoliczności te były już wcześniej omówione.

W konsekwencji Sąd uznał, że w sprawie brak było podstaw do stwierdzenia w zachowaniu oskarżonego znamion czynu zabronionego, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk.

Zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. w razie uniewinnienia oskarżonego w sprawach z oskarżenia publicznego koszty procesu ponosi Skarb Państwa. Zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. do kosztów procesu należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia

w sprawie jednego obrońcy. Sąd rozważając wysokość wydatków oskarżonego poniesionego w związku z ustanowieniem obrońcy wobec nie wykazania wysokości wynagrodzenia obrońcy przez oskarżonego, Sąd ustalił wysokość wynagrodzenia zgodnie z § 14 ust. 1 pkt 1

i ust. 2 pkt 3 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku

w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Analiza akt sprawy wskazuje przy tym, że obrońca oskarżonego występował już na etapie postępowania przygotowawczego, które toczyło się w formie dochodzenia za które przewidziana jest stawka minimalna w wysokości 180 zł (§ 14 ust. 1 pkt 1). Następnie w toku postępowania sądowego odbyły się trzy rozprawy w których w zastępstwie obrońcy oskarżonego występowała aplikanta adwokacka. Sprawa początkowo toczyła się w trybie uproszczonym, ale pomiędzy rozprawą wyznaczoną na dzień 17 lutego 2015 r., a rozprawą wyznaczoną na dzień 24 kwietnia 2015 r. upłynął okres, który przekroczył dopuszczalną w postępowaniu uproszczonym przez art. 484 § 1 k.p.k. długość przerwy i sprawa toczyła się w dalszym ciągu w postępowaniu zwyczajnym za które przewidziane jest wynagrodzenie w kwocie 420 zł. Zgodnie z § 16 rozporządzenia stawka minimalna podlega podwyższeniu za każdy kolejny dzień rozprawy o 20 %. ($420 \times 20\% = 84$ zł). Tym samym zwrot wydatków oskarżonego z tytułu ustanowienia obrońcy zostało ustalone na kwotę 768 zł ($180 \text{ zł} + 420 \text{ zł} + 84 \text{ zł} \times 2 = 768 \text{ zł}$). Wprawdzie w dniach 30 czerwca 2014 r. i 25 września 2014 r. odbyły się posiedzenia, ale przepisy rozporządzenia, w tym § 16 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. stanowią o rozprawach.